

ČESKÁ TECHNICKÁ NORMA

ICS 91.040.01 **Leden 2015**

**Udržitelnost ve výstavbě - Indikátory udržitelnosti -
Část 1: Rámec pro vývoj indikátorů a základní soubor indikátorů
pro budovy**

**ČSN
ISO 21929-1**
73 0922

Sustainability in building construction - Sustainability indicators - Part 1: Framework for the development of indicators and a core set of indicators for buildings

Développement durable dans la construction - Indicateurs de développement durable - Partie 1: Cadre pour le développement d,indicateurs et d,un ensemble d,indicateurs principaux pour le bâtiment

Tato norma je českou verzí mezinárodní normy ISO 21929-1:2011. Překlad byl zajištěn Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví. Má stejný status jako oficiální verze.

This standard is the Czech version of the International Standard ISO 21929-1:2011. It was translated by the Czech Office for Standards, Metrology and Testing. It has the same status as the official version.

Národní předmluva

Informace o citovaných dokumentech

ISO 6707-1 zavedena v ČSN P ISO 6707-1 (73 0000) Pozemní a inženýrské stavby - Terminologie - Část 1: Obecné termíny

ISO 14020 zavedena v ČSN EN ISO 14020 (01 0920) Environmentální značky a prohlášení - Obecné zásady

ISO 14021 zavedena v ČSN ISO 14021 (010921) Environmentální značky a prohlášení - Vlastní environmentální tvrzení (typ II environmentálního značení)

ISO 14024 zavedena v ČSN ISO 14024 (01 0924) Environmentální značky a prohlášení - Environmentální značení typu I - Zásady a postupy

ISO 14025 zavedena v ČSN ISO 14025 (01 0925) Environmentální značky a prohlášení - Environmentální prohlášení typu III - Zásady a postupy

ISO 14040 zavedena v ČSN EN ISO 14040 (01 0940) Environmentální management - Posuzování životního cyklu - Zásady a osnova

ISO 14050 zavedena v ČSN ISO 14050 (01 0950) Environmentální management – Slovník

ISO 15392 zavedena v ČSN ISO 15392 (73 0921) Udržitelnost ve výstavbě – Obecné principy

ISO 21930 zavedena v ČSN ISO 21930 (73 0923) Udržitelnost ve výstavbě – Environmentální prohlášení o produktech v oblasti stavebnictví

ISO 21931-1 zavedena v ČSN ISO 21931-1 (73 0924) Udržitelnost ve výstavbě – Rámec pro metody posuzování environmentálních vlastností staveb – Část 1: Budovy

Souvisící ČSN

ČSN EN 15643-1 (73 0901) Udržitelnost staveb – Posuzování udržitelnosti budov – Část 1: Obecný rámec

ČSN EN 15643-2 (73 0901) Udržitelnost staveb – Posuzování udržitelnosti budov – Část 2: Rámec pro posuzování environmentálních vlastností

ČSN EN 15804 (73 0912) Udržitelnost staveb – Environmentální prohlášení o produktu – Základní pravidla pro produktovou kategorii stavebních produktů

ČSN EN 15978 (73 0902) Udržitelnost staveb – Posuzování environmentálních vlastností budov – Výpočtová metoda

ISO 26000 zavedena v ČSN ISO 26000 (01 0390) Pokyny pro oblast společenské odpovědnosti

Upozornění na národní poznámky

Do normy byly k článkům 3.4, 3.26, 4.1 a 5.2.1.1 doplněny národní poznámky.

Vypracování normy

Zpracovatel: Centrum technické normalizace, ČVUT v Praze, Fakulta stavební, IČ 68407700, prof. Ing. Petr Hájek, CSc., Ing. Julie Hodková, Ph.D.

Technická normalizační komise: TNK 149 Udržitelnost staveb

Pracovník Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví: Ing. Petr Beneš

MEZINÁRODNÍ NORMA

Udržitelnost ve výstavbě – Indikátory udržitelnosti – ISO 21929-1

Část 1: Rámec pro vývoj indikátorů a základní soubor indikátorů První vydání pro budovy 2011-11-15

ICS 91.040.01

Předmluva	6
Úvod	7
1 Předmět normy	11
2 Citované dokumenty	11
3 Termíny a definice	12
4 Rámec indikátorů udržitelnosti	19
4.1 Obecně	19
4.2 Vztah k ISO 15392 a dalším obecným principům	20
4.3 Popis rámce	22
4.4 Typy indikátorů	23
5 Základní indikátory	26
5.1 Úvod	26
5.2 Popis aspektů vlastností a základních indikátorů	28
5.2.1 Emise do ovzduší	28
5.2.2 Množství spotřebovaných neobnovitelných zdrojů podle typu	30
5.2.3 Množství spotřebované pitné vody	32
5.2.4 Množství vyprodukovaných odpadů podle typu	32
5.2.5 Změna ve využívání půdy	33
5.2.6 Dostupnost služeb podle typu	34
5.2.7 Přístupnost	37
5.2.8 Vnitřní podmínky a kvalita ovzduší	38
5.2.9 Adaptabilita	41
5.2.10 Náklady životního cyklu	42
5.2.11 Udržitelnost	43
5.2.12 Bezpečnost	43
5.2.13 Provozuschopnost	44
5.2.14 Estetická kvalita	45
6 Vývoj a používání systému indikátorů udržitelnosti	46
6.1 Obecně	46
6.2 Pravidla pro stanovování systému indikátorů	47
6.3 Použitelnost indikátorů udržitelnosti	48
6.4 Uživatelé indikátorů	49
Příloha A (informativní) Indikátory vhodné pro posuzování přínosu budov k udržitelnosti a udržitelnému rozvoji	51
Příloha B (informativní) Vývoj kvalitativních indikátorů	58
Bibliografie	60

Foreword	6
Introduction	7
1 Scope	11
2 Normative references	11
3 Terms and definitions	12
4 Framework of sustainability indicators	19
4.1 General	19
4.2 Relationship to ISO 15392 and other general principles	20
4.3 Description of framework	22
4.4 Types of indicators	23
5 Core indicators	26
5.1 Introduction	26
5.2 Description of performance aspects and core indicators	28
5.2.1 Emissions to air	28
5.2.2 Amount of non-renewable resources consumption by type	30
5.2.3 Amount of fresh water consumption	32
5.2.4 Amount of waste generation by type	32
5.2.5 Change of land use	33
5.2.6 Access to services by type	34
5.2.7 Accessibility	37
5.2.8 Indoor conditions and air quality	38
5.2.9 Adaptability	41
5.2.10 Life cycle costs	42
5.2.11 Maintainability	43
5.2.12 Safety	43
5.2.13 Serviceability	44
5.2.14 Aesthetic quality	45
6 Development and use of a system of sustainability indicators	46
6.1 General	46
6.2 Rules for establishing a system of indicators	47
6.3 Usability of sustainability indicators	48
6.4 Users of indicators	49
Annex A (informative) Indicators relevant to the assessment of the contribution of a building to sustainability and sustainable development	51
Annex B (informative) Development of qualitative indicators	58
Bibliography	60

Odmítnutí odpovědnosti za manipulaci s PDF souborem

Tento soubor PDF může obsahovat vložené typy písma. V souladu s licenční politikou Adobe lze tento soubor tisknout nebo prohlížet, ale nesmí být editován, pokud nejsou typy písma, které jsou vloženy, používány na základě licence a instalovány v počítači, na němž se editace provádí. Při stažení tohoto souboru přejímají jeho uživatelé odpovědnost za to, že nebude porušena licenční politika Adobe. Ústřední sekretariát ISO nepřijímá za její porušení žádnou odpovědnost.

Adobe je obchodní značka „Adobe Systems Incorporated“.

Podrobnosti o softwarových produktech použitých k vytvoření tohoto souboru PDF lze najít ve Všeobecných informacích, které se vztahují k souboru; parametry, na jejichž základě byl PDF soubor vytvořen, byly optimalizovány pro tisk. Soubor byl zpracován s maximální péčí tak, aby ho členské organizace ISO mohly používat. V málo pravděpodobném případě, že vznikne problém, který se týká souboru, informujte o tom Ústřední sekretariát ISO na níže uvedené adrese.

DOKUMENT CHRÁNĚNÝ COPYRIGHTEM

© ISO 2011

Veškerá práva vyhrazena. Pokud není specifikováno jinak, nesmí být žádná část této publikace reprodukována nebo používána v jakémkoliv formě nebo jakýmkoliv způsobem, elektronickým nebo mechanickým, včetně fotokopíí a mikrofilmů, bez písemného svolení buď od

organizace ISO na níže uvedené adrese, nebo od členské organizace ISO v zemi žadatele.

ISO copyright office

Case postale 56 · CH-1211 Geneva 20

Tel. + 41 22 749 01 11

Fax + 41 22 749 09 47

E-mail copyright@iso.org

Web www.iso.org

Published in Switzerland

Předmluva

ISO (Mezinárodní organizace pro normalizaci) je celosvětová federace národních normalizačních orgánů (členů ISO). Mezinárodní normy obvykle vypracovávají technické komise ISO. Každý člen ISO, který se zajímá o předmět, pro který byla vytvořena technická komise, má právo být v této technické komisi zastoupen. Práce se zúčastňují také vládní i nevládní mezinárodní organizace, s nimiž ISO navázala pracovní styk. ISO úzce spolupracuje s Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC) ve všech záležitostech normalizace v elektrotechnice.

Návrhy mezinárodních norem jsou vypracovávány v souladu s pravidly danými směrnicemi ISO/IEC, část 2.

Hlavním úkolem technických komisí je vypracování mezinárodních norem. Návrhy mezinárodních norem přijaté technickými komisemi se rozesílají členům ISO k hlasování. Vydání mezinárodní normy vyžaduje souhlas alespoň 75 % hlasujících členů.

Upozorňuje se na možnost, že některé prvky tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. ISO nelze činit odpovědnou za identifikaci jakéhokoliv nebo všech patentových práv.

ISO 21929-1 vypracovala technická komise ISO/TC 59 *Výstavba budov a inženýrských staveb*, subkomise SC 17 *Udržitelnost ve výstavbě budov a inženýrských staveb*.

Toto první vydání ISO 21929-1 ruší a nahrazuje ISO/TS 21929-1:2006, která byla revidována z technického pohledu.

ISO 21929 se skládá z následujících částí pod obecným názvem *Udržitelnost ve výstavbě – Indikátory udržitelnosti*:

Část 1: Rámec pro vývoj indikátorů a základní soubor indikátorů pro budovy

Část 2, zabývající se rámcem pro vývoj indikátorů pro inženýrské stavby, se zpracovává.

Úvod

Foreword

ISO (the International Organization for Standardization) is a worldwide federation of national standards bodies (ISO member bodies). The work of preparing International Standards is normally carried out through ISO technical committees. Each member body interested in a subject for which a technical committee has been established has the right to be represented on that committee. International organizations, governmental and non-governmental, in liaison with ISO, also take part in the work. ISO collaborates closely with the International Electrotechnical Commission (IEC) on all matters of electrotechnical standardization.

International Standards are drafted in accordance with the rules given in the ISO/IEC Directives, Part 2.

The main task of technical committees is to prepare International Standards. Draft International Standards adopted by the technical committees are circulated to the member bodies for voting. Publication as an International Standard requires approval by at least 75 % of the member bodies casting a vote.

Attention is drawn to the possibility that some of the elements of this document may be the subject of patent rights. ISO shall not be held responsible for identifying any or all such patent rights.

ISO 21929-1 was prepared by Technical Committee ISO/TC 59, *Buildings and civil engineering works*, Subcommittee SC 17, *Sustainability in buildings and civil engineering works*.

This first edition of ISO 21929-1 cancels and replaces ISO/TS 21929-1:2006, which has been technically revised.

ISO 21929 consists of the following parts, under the general title *Sustainability in building construction – Sustainability indicators*:

Part 1: Framework for the development of indicators and a core set of indicators for buildings

A part 2 dealing with the framework for development of indicators for civil engineering works is under development.

Introduction

Tato část ISO 21929 popisuje a uvádí pokyny pro vývoj indikátorů udržitelnosti souvisejících s budovami a stanovuje aspekty budov, které je třeba při vývoji systému indikátorů udržitelnosti brát v úvahu.

Tyto pokyny tvoří základ souboru norem ISO/TC 59, jejichž cílem je řešit specifické problémy a aspekty udržitelnosti týkající se staveb. Problematika udržitelného rozvoje je široká a má globální význam, a jako taková se týká všech společností a zúčastněných stran. Jak současné, tak i budoucí potřeby definují, do jaké míry jsou ekonomické, environmentální a sociální aspekty zohledňovány v procesu trvale udržitelného rozvoje.

Vystavěné prostředí (budovy a inženýrské stavby) je klíčovým prvkem při určování kvality života a přispívá ke kulturní identitě a dědictví. Jako takové je důležitým faktorem při zhodnocování kvality životního prostředí, ve kterém společnost žije a pracuje.

Stavební sektor je velmi důležitý pro trvale udržitelný rozvoj, protože

- je klíčovým odvětvím v národních hospodářstvích;

je významnou styčnou plochou při snižování chudoby prostřednictvím základních ekonomických a sociálních služeb, poskytovaných ve vystavěném prostředí, a potenciálních příležitostí zapojit chudé při výstavbě, provozu a údržbě;

je jedním z největších samostatných průmyslových odvětví a zároveň poskytuje hodnoty a zaměstnání, absorbuje značné zdroje s následnými dopady na ekonomické a sociální podmínky a životní prostředí;

vytváří vystavěné prostředí, které představuje významný podíl na hospodářských aktivech jedinců, organizací i států, poskytující společnostem jejich fyzické a funkční prostředí;

má značnou příležitost ukázat zlepšení vzhledem k jeho ekonomickým, environmentálním a sociálním dopadům.

Během svého životního cyklu absorbují stavby značné množství zdrojů a přispívají k přeměně území. V důsledku toho mohou mít značné ekonomické následky a dopady na životní prostředí a lidské zdraví.

Zatímco výzva udržitelného rozvoje je otázkou globální, strategie pro řešení udržitelnosti ve výstavbě jsou zásadně otázkami místními a liší se v kontextu a obsahu oblast od oblasti. Tyto strategie zohledňují kontext, předpoklady, priority a potřeby nejen v zástavěném prostředí, ale také v prostředí sociálním. Toto sociální prostředí v sobě zahrnuje sociální spravedlnost, kulturní otázky, tradice, otázky dědictví, lidské zdraví a komfort, sociální infrastrukturu a bezpečné a zdravé prostředí.

Především v rozvojových zemích může navíc přispět ke snižování chudoby, vytváření pracovních míst, přístupu k bezpečnému, cenově dostupnému a zdravému bydlení a ke ztrátě obživy.

This part of ISO 21929 describes and gives guidelines for the development of sustainability indicators related to buildings and defines the aspects of buildings to consider when developing systems of sustainability indicators.

These guidelines form a basis for the suite of ISO/TC 59 standards intended to address specific issues and aspects of sustainability relevant to construction works. The issue of sustainable development is broad and of global concern, and, as such, involves all communities and interested parties. Both current and future needs define the extent to which economic, environmental and social aspects are considered in a sustainable development process.

The built environment (buildings and civil engineering works) is a key element in determining quality of life, and contributes to cultural identity and heritage. As such, it is an important factor in the appreciation of the quality of the environment in which society lives and works.

The building and construction sector is highly important for sustainable development because

it is a key sector in national economies;

it has a significant interface with poverty reduction through the basic economic and social services provided in the built environment and the potential opportunities to engage the poor in construction, operation and maintenance;

it is one of the single largest industrial sectors and, while providing value and employment, it absorbs considerable resources, with consequential impacts on economic and social conditions and the environment;

it creates the built environment, which represents a significant share of the economic assets of individuals, organizations and nations, providing societies with their physical and functional environment;

it has considerable opportunity to show improvement relative to its economic, environmental and social impacts.

Over their life cycle, construction works absorb considerable resources and contribute to the transformation of areas. As a result, they can have considerable economic consequences, and impacts on the environment and human health.

While the challenge of sustainable development is global, the strategies for addressing sustainability in building construction are essentially local and differ in context and content from region to region. These strategies reflect the context, the preconditions and the priorities and needs, not only in the built environment, but also in the social environment. This social environment includes social equity, cultural issues, traditions, heritage issues, human health and comfort, social infrastructure and safe and healthy environments.

It can, in addition, particularly in developing countries, include poverty reduction, job creation, access to safe, affordable and healthy shelter, and loss of livelihoods.

Tato část ISO 21929 stanovuje rámec pro vývoj indikátorů udržitelnosti pro budovy na základě předpokladu, že udržitelný rozvoj budov přináší požadované vlastnosti a funkčnost s minimálním nepříznivým environmentálním dopadem, a současně podporuje zlepšení ekonomických a sociálních (kulturních) aspektů na lokální, regionální i globální úrovni. Tato část ISO 21929 se řídí obecnými principy uvedenými v ISO 15392.

Indikátory jsou čísla nebo jiné kvalitativní nebo popisné míry, které umožňují zjednodušit informace o komplexním jevu, jako je environmentální dopad, do podoby, která je poměrně snadno použitelná a pochopitelná.

Tři hlavní funkce indikátorů jsou kvantifikace, zjednodušení a sdělování. Pomocí indikátorů lze také stanovit cíle. Pomocí indikátorů mohou být sledovány změny budovy v průběhu času a jejich vývoj ve vztahu k uvedeným cílům. Jednou z důležitých funkcí určitého indikátoru z hlediska rozhodování je jeho schopnost ukázat směr vývoje.

Indikátory udržitelnosti staveb jsou vyžadovány řadou stran zainteresovaných ve stavebním sektoru. Indikátory jsou při procesu rozhodování vyžadovány

- developery a vlastníky budov;

projektanty;
dodavateli;
administrativními orgány;
uživateli a správci nemovitostí.

Stavební sektor vyžaduje indikátory udržitelnosti jak pro vlastní rozhodování v rámci návrhu, výstavby a správy budov, tak pro možnost ukázat veřejnosti a klientům celkový ekonomický, environmentální a sociální dopad budov, stavebních výrobků i souvisejících procesů.

Indikátory pro specifikování, posuzování a vyjadřování přínosu jednotlivých budov k udržitelnému rozvoji, stejně jako soubory a systémy indikátorů, mohou být použity mnoha různými způsoby. Jejich použití může mimo jiné podpořit například následující:

- proces(y) návrhu a rozhodování ve fázi plánování budovy (např. návrh z hlediska životního prostředí, návrh z hlediska udržitelnosti);

vývoj a použití metod posuzování a certifikačních systémů (např. značení);
ukázání vlastností budovy (např. propagace, marketing);
specifikování a ověřování požadavků v oblasti zakázek (např. zelené zakázky, udržitelné zakázky);
sledování nebo vyhodnocování splnění cílů v čase (tj. pravidelná kontrola);
přijímání odpovědnosti za dopady na životní prostředí a společnost (např. sociální odpovědnost);
prezentování činností a výsledků v rámci odpovědnosti vůči ekonomice, životnímu prostředí a společnosti (např. podávání zpráv o udržitelnosti).

POZNÁMKA Sledování a vyhodnocování cílů může přispět k neustálému zlepšování souvisejícímu s konkrétní budovou nebo skupinou budov.

This part of ISO 21929 defines a framework for the development of sustainability indicators for buildings based on the premise that sustainable development of buildings brings about the required performance and functionality with minimum adverse environmental impact, while encouraging improvements in economic and social (and cultural) aspects at local, regional and global levels. This part of ISO 21929 follows the general principles presented in ISO 15392.

Indicators are figures or other qualitative or descriptive measures that enable information on a complex phenomenon, like environmental impact, to be simplified into a form that is relatively easy to use and understand.

The three main functions of indicators are quantification, simplification and communication. Targets can also be set with the help of indicators. Changes in a building over time, and the development of changes in relation to stated objectives, can be monitored with the help of indicators. One of the important functions of an indicator with reference to decision-making is its potential to show a trend.

Sustainability indicators for construction works are required by a number of parties interested in the building and construction sector. Indicators are required in decision-making by

developers and owners of buildings;
designers;
contractors;
administrative bodies;
users and property managers.

The building and construction sector requires sustainability indicators both for its own decision-making within design, production and management of buildings, as well as for indicating to the public and to clients the overall economic, environmental or social impact of buildings, building products and related processes.

Indicators, as well as sets and systems of indicators, for the specification, assessment and representation of the contribution of individual buildings to sustainable development can be used in many different ways. For example, among others, their application can support the following:

- design and decision-making process(es) during the planning phase of a building (e.g. design for environment, design for sustainability);

development and application of assessment methods and certification systems (e.g. labelling);
indicating the building performance (e.g. signalling, marketing);
specification and verification of requirements in the context of procurement (e.g. green procurement, sustainability procurement);
monitoring or evaluating the achievement of objectives over time (i.e. periodic review);
accepting responsibility for impacts on the environment and society (e.g. social responsibility);
representation of activities and results in the context of responsibility towards the economy, environment and society (e.g. sustainability reporting).

NOTE The monitoring and evaluation of objectives can contribute to the continual improvement related to a specific building or group of buildings.

Tato část ISO 21929 je jednou ze souboru mezinárodních norem zabývajících se udržitelností ve výstavbě, který zahrnuje následující:

1. ISO 15392, Udržitelnost ve výstavbě – Obecné principy;
3. ISO/TR 21932, Výstavba – Udržitelnost ve výstavbě – Terminologie;
4. ISO 21929-1, Udržitelnost ve výstavbě – Indikátory udržitelnosti – Část 1: Rámec pro vývoj indikátorů a základní soubor indikátorů pro budovy;
5. ISO 21930, Udržitelnost ve výstavbě – Environmentální prohlášení o stavebních produktech;
6. ISO 21931-1, Udržitelnost ve výstavbě – Rámec pro metody posuzování environmentálních vlastností staveb – Část 1: Budovy.

Tato část ISO 21929 se zabývá indikátory udržitelnosti a zahrnuje základní systém indikátorů pro budovy. Vztah mezi zmíněnými mezinárodními normami je zobrazen na Obrázku 1.

This part of ISO 21929 is one in a suite of International Standards dealing with sustainability in building construction that includes the following:

1. ISO 15392, Sustainability in building construction – General principles;
3. ISO/TR 21932, Building construction – Sustainability in building construction – Terminology;
4. ISO 21929-1, Sustainability in building construction – Sustainability indicators – Part 1: Framework for the development of indicators and a core set of indicators for buildings;
5. ISO 21930, Sustainability in building construction – Environmental declaration of building products;
6. ISO 21931-1, Sustainability in building construction – Framework for methods of assessment of the environmental performance of construction works – Part 1: Buildings.

This part of ISO 21929 deals with sustainability indicators and includes a core system of indicators for buildings. The relationship among the International Standards is elaborated in Figure 1.

Metodický základ	Budovy	Metodický základ	Sociální aspekty
Ekonomické aspekty	Environmentální aspekty		

Obrázek 1 - Soubor souvisejících mezinárodních norem týkajících se udržitelnosti budov a inženýrských staveb

Figure 1 - Suite of related International Standards for sustainability in buildings and civil engineering works

1 Předmět normy

1 Scope

Tato část ISO 21929 stanovuje základní soubor indikátorů, které se mají vzít v úvahu při používání a vývoji indikátorů udržitelnosti pro posuzování úrovně udržitelnosti nových nebo existujících budov, vztahujících se k jejich navrhování, výstavbě, provozu, údržbě, rekonstrukci a konci životního cyklu. Tento základní soubor indikátorů poskytuje míru pro vyjádření přínosu budovy (budov) k udržitelnosti a udržitelnému rozvoji. Tyto indikátory reprezentují aspekty budov, které mají dopad na oblasti ochrany související s udržitelností a udržitelným rozvojem.

V této části ISO 21929 je předmětem posouzení budova nebo skupina budov a venkovních úprav v rámci místa stavby (pozemku).

Tato část ISO 21929 následuje principy stanovené v ISO 15392 a tam, kde je to vhodné, je určena k použití společně s ISO 26000, ISO 14040 a rodinou mezinárodních norem zahrnující ISO 14020, ISO 14021, ISO 14024 a ISO 14025, a podle zásad stanovených v těchto normách. Pokud se objeví odchylka nebo pokud jsou stanoveny další specifické požadavky, má přednost tato část ISO 21929.

Tato část ISO 21929

- přebírá obecné principy udržitelnosti budov;
- obsahuje rámec pro vývoj indikátorů udržitelnosti pro použití při posuzování ekonomických, environmentálních a sociálních dopadů budov;
- určuje, které aspekty se mají zohlednit při stanovování základního souboru indikátorů udržitelnosti pro budovy;
- stanovuje základní soubor indikátorů;
- popisuje, jak používat indikátory udržitelnosti;
- poskytuje pravidla pro stanovování systému indikátorů.

Tato část ISO 21929 neposkytuje návod pro váhování indikátorů ani pro agregaci výsledků posuzování.

POZNÁMKA Kromě základního souboru indikátorů, definovaných v této části ISO 21929, může být při posuzování a stanovování cílů přínosu budovy k udržitelnosti v místním kontextu vhodné použít i jiné indikátory udržitelnosti. Příklady a informace o těchto dalších indikátorech udržitelnosti jsou uvedeny v příloze A.

This part of ISO 21929 establishes a core set of indicators to take into account in the use and development of sustainability indicators for assessing the sustainability performance of new or existing buildings, related to their design, construction, operation, maintenance, refurbishment and end of life. Together, the core set of indicators provides measures to express the contribution of a building(s) to sustainability and sustainable development. These indicators represent aspects of buildings that impact on areas of protection related to sustainability and sustainable development.

The object of consideration in this part of ISO 21929 is a building or a group of buildings and the external works within the site (curtilage).

This part of ISO 21929 follows the principles set out in ISO 15392 and, where appropriate, is intended for use in conjunction with, and following the principles set out in, ISO 26000, ISO 14040 and the family of International Standards that includes ISO 14020, ISO 14021, ISO 14024 and ISO 14025. Where deviation occurs or where more specific requirements are stated, this part of ISO 21929 takes precedence.

This part of ISO 21929

- adapts general sustainability principles for buildings;
- includes a framework for developing sustainability indicators for use in the assessment of economic, environmental and social impacts of buildings;
- determines the aspects for consideration when defining a core set of sustainability indicators for buildings;
- establishes a core set of indicators;
- describes how to use sustainability indicators;
- gives rules for establishing a system of indicators.

This part of ISO 21929 does not give guidelines for the weighting of indicators or the aggregation of assessment results.

NOTE In addition to the core set of indicators defined in this part of ISO 21929, the use of other sustainability indicators can be relevant in the local context when assessing or setting targets for a building's contribution to sustainability. Examples and information about these other sustainability indicators are given in Annex A.

Konec náhledu - text dále pokračuje v placené verzi ČSN.